

Warszawa, dnia 20 lutego 2018 r.

Sygn. akt VI Ka 900/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Anita Jarząbek - Bocian

Sędziowie: SO Anna Zawadka

SR del. Justyna Dołhy (spr.)

protokolant: protokolant sądowy stażysta Paulina Sobota

przy udziale prokuratora Mariusza Ejflera

po rozpoznaniu dnia 20 lutego 2018 r.

sprawy P. S., syna B. i B., ur. (...) w M.

skazanego wyrokiem łącznym

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Legionowie

z dnia 24 marca 2017 r. sygn. akt II K 816/16

utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok; zasądza od Skarbu Państwa - Sądu Rejonowego w Legionowie na rzecz radcy prawnego A. M. kwotę 177,12 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w instancji odwoławczej oraz podatek VAT; zwalnia skazanego od ponoszenia kosztów sądowych za wydanie wyroku łącznego w postępowaniu odwoławczym, przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

SSO Anna Zawadka SSO Anita Jarząbek – Bocian SSR del. Justyna Dołhy (spr.)

Sygn. akt VI Ka 900/17

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Legionowie z dnia 24 marca 2017 r. w sprawie o sygn. akt II K 816/16 wymierzono skazanemu P. S. karę łączną ośmiu lat pozbawienia wolności poprzez połączenie kar pozbawienia wolności wymierzonych skazanemu wyrokami opisanymi w pkt. 7, 9, 11, 12, 13, 14 i 15 części wstępnej wyroku. W pozostałym zakresie postępowanie umorzono.

Od powyższego wyroku apelację wniósł obrońca skazanego, który zaskarżył wyrok na jego korzyść w zakresie rozstrzygnięcia o karze. Obrońca zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść wyroku polegający na braku analizy przez Sąd związku pomiędzy poszczególnymi przestępstwami.

Podnosząc powyższy zarzut obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez obniżenie kary łącznej orzeczonej wobec skazanego.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja obrońcy skazanego nie zasługiwała na uwzględnienie, bowiem kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia wykazała, iż Sąd Rejonowy prawidłowo wymierzył skazanemu karę łączną pozbawienia wolności w wymiarze 8 lat. Sąd Rejonowy wydał prawidłowe orzeczenie w oparciu o obecnie obowiązujące przepisy łącząc jedynie kary podlegające wykonaniu, ponieważ orzekanie na podstawie starych przepisów spowodowałoby m. in. odbywanie przez skazanego dwóch wyroków opisanych w pkt. 7 i 12 części wstępnej wyroku osobno. Wbrew zarzutowi postawionemu w apelacji Sąd I instancji prawidłowo rozważył stopień związku podmiotowo – przedmiotowego pomiędzy poszczególnymi czynami, za które wymierzono kary podlegające łączeniu oraz zasadnie ocenił dotychczasowy sposób życia skazanego biorąc również pod uwagę treść opinii o skazanym. W ocenie Sądu Okręgowego, rozstrzygnięcie to jest wyważone i należyte uwzględnia wszelkie okoliczności rzutujące na wymiar kary.

Jak wynika z opinii o skazanym, w trakcie odbywania kary zachowuje się on poprawnie, był tylko raz karany dyscyplinarnie, pomimo sporządzenia czterech wniosków o jego ukaranie, wyróżniany zaś nagrodami był czterokrotnie. P. S. w trakcie odbywania kary został skierowany do oddziału terapeutycznego dla osób uzależnionych od środków odurzających lub substancji psychotropowych, ukończył dwa programy readaptacji społecznej. Powyższe nie może jednak – wbrew twierdzeniom obrońcy skazanego – stanowić argumentu przemawiającego za orzeczeniem jeszcze niższej kary łącznej aniżeli orzeczona przez Sąd Rejonowy. Należy stanowczo podkreślić, że przestrzeganie porządku prawnego jest obowiązkiem każdego obywatela, a szczególnie osoby skazanej, która nie chce powrócić do swojego dawnego trybu życia związanego z popełnianiem licznych przestępstw. Z tego względu pozytywne zachowanie skazanego podczas odbywania kary nie może zdecydować o żądanym przez skarżącego złagodzeniu wymierzonej w stosunku do skazanego kary łącznej. Koniecznym jest bowiem zaakcentowanie, że orzeczona kara łączna winna odzwierciedlać wszystkie popełnione przez skazanego przestępstwa, a instytucja wyroku łącznego nie służy w żadnej mierze redukcji orzeczonych kar jednostkowych. Podobnie jak i to, że z reguły popełnienie dwóch lub więcej przestępstw, a z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie, gdyż P. S. był kilkunastokrotnie karany, jest czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (por. SA w Warszawie w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r. II AKA 171/2000 OSA 2001/1 poz. 5). Tak więc o ile negatywne zachowanie osoby skazanej może dowodzić braku postępów w jej resocjalizacji, a tym samym rzutować na wymiar kary łącznej, o tyle zachowanie właściwie, poprawne, a więc takie, do jakiego skazany jest obligowany – dla wymiaru kary pozostaje obojętne. Dopiero szczególnie pozytywna opinia o osobie skazanej, będące wynikiem jej ponadprzeciętnej pozytywnej aktywności, daje asumpt do rozważań o możliwości łagodniejszego traktowania. Tym samym więc opisane w apelacji zachowanie polegające na prawidłowej resocjalizacji skazanego w trakcie odbywania kary pozbawienia wolności i przeciętna opinia z jednostki penitencjarnej nie mogą skutkować złagodzeniem orzeczonej kary łącznej.

Nie można podzielić stanowiska obrońcy, iż Sąd nie przeanalizował właściwie związku czasowego oraz przedmiotowego pomiędzy poszczególnymi przestępstwami. Wprawdzie w uzasadnieniu Sąd zaakcentował tylko, iż wziął pod uwagę wielokrotność skazań P. S. przy wymiarze kary łącznej, ale analiza czasowo – przedmiotowa przestępstw, za które P. S. został skazany pozwala na stwierdzenie, iż skazany dopuszczał się głównie przestępstw przeciwko mieniu jednak i z art. 178a § 1 kk, art. 223 § 1 kk, art. 224 § 2 kk, art. 160 § 1 kk, art. 180a § 1 kk, wszystkie zaś przestępstwa popełniał w 2009 r., 2010 r., 2014 r. jak i 2016 r. Nie są to więc wszystkie czyny zbieżne rodzajowo, a odstępy między nimi sięgają od ośmiu miesięcy do dwóch i czterech lat. Należy w związku z tym stwierdzić, że Sąd I instancji karę ukształtował w sposób bezsprzecznie umiarkowany, bowiem maksymalny wymiar kary wynosił 9 lat pozbawienia wolności. Zastosowanie zasady absorpcji w jeszcze korzystniejszym dla skazanego wymiarze prowadziłoby w istocie do pozostawienia poza jakąkolwiek dolegliwością szeregu z przypisanych mu przestępstw. Instytucja wyroku łącznego nie służy zaś poprawieniu sytuacji procesowej skazanych poprzez swoistą modyfikację prawomocnie orzeczonych kar lecz jej uporządkowaniu. Nie może też prowadzić do „premiowania” sprawców wielokrotnie naruszających porządek prawny, przy stosowaniu zasady absorpcji zawsze tam, gdy zachodzi wielość skazań.

Zgodnie z wnioskiem obrońcy z urzędu skazanego, Sąd zasądził od Skarbu Państwa na jego rzecz kwotę wynagrodzenie za obronę w instancji odwoławczej wraz z podatkiem od towarów i usług zaś uwzględniając sytuację materialną

skazanego, który nie uzyskuje żadnych dochodów Sąd zwolnił go od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze wydatkami obciążając Skarb Państwa.

SSO Anna Zawadka SSO Anita Jarzębek - Bocian SSR del. Justyna Dołhy